

Чудна храбростъ.

I.

Една бѣдна Швейцарка отишла единъ день съ малкото си повитаче-дѣтенце да събира трѣва за козитѣ си въ една отъ прѣкраснитѣ долини на Швейцарскитѣ планини.

Кога отишла въ планината, оставила дѣтенцето си на едно безопасно мѣсто, а тя почнала да събира трѣва въ една близка долина.

Наскоро дѣтенцето заспало и майката се поотдалечила настрана, като мислѣла, че нѣма никаква опасностъ за него. Изведнажъ единъ голѣмъ орелъ се спуствналъ, като стрѣла надъ заспалото дѣтенце. Майката дочула само шумѣтъ на крилѣтъ му, сѣтила се за дѣтенцето си и този часъ тичешкомъ се върнала къмъ дѣтето, но... било вече късно.

Горката майка не заварила дѣтето си, дѣто го оставила. Тя го видѣла въ ногтитѣ на страшната птица, която лѣтѣла съ него надъ една ужасна *пропастъ*.

Нещастната майка въ отчаяние почнала да вика за помощъ, колкото гласъ ѝ държи.

Притекли се нѣколко овчари, които пасѣли стадата си тамъ наблизу. Като узнали отъ клетата майка, че орелътъ грабналъ дѣтенцето ѝ, всички надали силни викове подиръ лѣтящия орелъ дано го уплашатъ за да испустне дѣтенцето. Тѣ не помислили даже, че ако орелътъ го испустне отъ такава височина, дѣтенцето ще се убие.

Орелътъ не искалъ и да чуе тѣхнитѣ викаве, но отлѣтѣлъ право къмъ близката високо-